

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۱۲۲۴

۱۲۳۴

رساله در صنعت

قه

رساله در صنعت و کسب

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: رساله در صنعت و کسب
تألیف: محمد ابراهیم سنین در شهر ری (۱۲۳۴م)

مؤلف: حکیم زین العابدین
جلد: (۱) از کتب (علم) اهدائی
آزای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۳۱۹۳۹
۴۲۲۵

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی اهدائی
۱۲۳۴

۱۲۳۴

رساله در صنعت

قه

رساله در صنعت و کسب

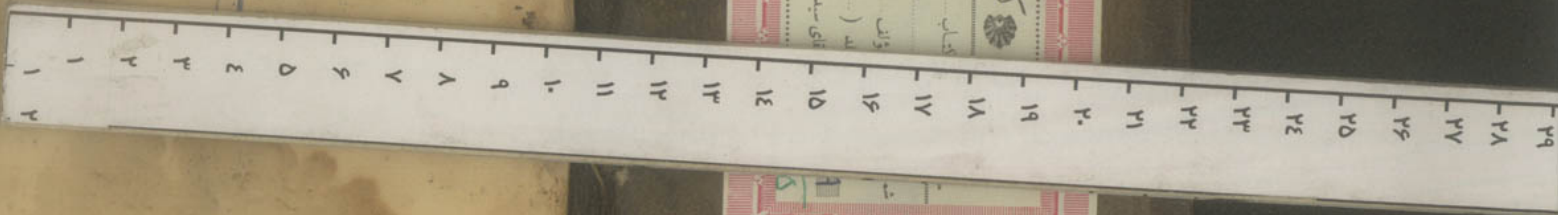

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: رساله در صنعت و کسب
تألیف: محمد ابراهیم سنین در شهر ری (۱۲۳۴م)

مؤلف: حکیم زین العابدین
جلد: (۱) از کتب (علم) اهدائی
آزای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی اهدائی
۱۲۳۴

۱۲۳۴

رساله در صنعت

رساله در صنعت و کسب

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: رساله در صنعت و کسب

مؤلف: حکیم کریم نیکانین

جلد: (۱) از کتب (خطی) اهدائی

آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

تعداد ثبت کتاب: ۳۱۹۳۹

۴۲۲۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی اهدائی
۱۲۳۴	

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲

در کتب معتبره استعین

بسم الله الرحمن الرحيم

طریقه مربع بجنه دو ستر که تجربه شده است اسم طالب مطرب
اسم و دود اسم مطیع اسم طالب با و دود اسم مطرب با مطیع
فربش با حاصل بر دود او ضبط نماید چهار هزار فایده شصت که عدد آن
مجلس است نام نماید همه را جمع نماید هشت هزار چهار صد و هفتاد و هشت
از او عوضی کاتب کرد که قمر نامه مربع نماید و لفظ ذکر نماید
تا آخر شب بگذرد و اگر با جمع خانه اول جمع نماید در سه
هجم که از او بگذرد با جمع و هم در کسب ازین و در هر دو کرا جمع

این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی است
تاسیس ۱۳۰۲
این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی است
تاسیس ۱۳۰۲
این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی است
تاسیس ۱۳۰۲

بسم در چهارم نوبت با در کتب و در هر مرتبه
تا نام کرد و با در مربع با جمع کل و فی وجه اگر کتب هم رساند در
بزرگ زنده نماید مربع را با در این باب هفتاد و شصت
فدایه و اسم شصت و نه و هفتاد
۱۱
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

۶۱ این صفت شیخ در عرف طین که در دوزخ یا در سوره گذارند
از جسم بجنه شود **۶۲** بدست ایشان بشوند و خشک
در ایامی که ایشان خندان ایشان کند که از جستن حرکت از ایشان
نکته را بخیر کرد در اش خندان که از آنکه بخیر نمود و بدست خود

این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی است
تاسیس ۱۳۰۲
این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی است
تاسیس ۱۳۰۲
این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی است
تاسیس ۱۳۰۲

دس که نوزده با شتر تانند و سرد نمانند و چند بار دیگر
 بقره بقید آب قلع اله بکند از اسپر سوما که در ظرف
 با نمک زنگی بر کوشانه تا نمک بخیزد و پس در آن که
 اگر در پیشین بر هم زنند تا مملکت کعبه **بسی نمودن**
 طریق حکارند که بچینه شادان نخورند و مکتب میکند چند بار آب را
 که در آب نشانداری بچینه صاف نماند و مملکت بچینه
 که در آب در آنجا آب ریخته پس صفحی بر یک کرده و بزنج سیاه
 در آن گشته در آب گشته با نمک آب بشویند و با ربع او آب
 بر آن زده در بوته سردار سنگت اله بکند ازند پس با شش
 از سپین و ظرف خنجر یا زنج سپر سپر در هر آب گشته
 که در بر هم زنند تا مملکت از مملکت کند الفا بر در سنگ

امراق و در آنجا بکند و اولد و بیلد با استویه بکوشند و ابان راه
 طرف مس کرده بود در آتش نم که از اولد فولاد و آهن و اسال در
 صفحی بسیار بیک کرده در آتش رخ نموده در آب میجو جات خود
 بنزدنا پخت بکشد و هر چه نقلان بر در دست آب نشیند بر داشته
 و در امراق نمک بکار آب بی بیات بر لک و بیکه و اگر آب بشویند
 سرب قلع را در استور کند که در فعه باب بی بیات و چند بار دیگر
 در لک و تطیقه نمانند بهتر است **امراق** با بقره در بومان زنده
 کرده و باب نمک در ظرف نمک شتر سپر باشد بوزانند و درگاه
 خنجر گشته نشوید اگر که بر او پاشند و بسوزانند و کیند خنجر
 در آن که در آب قلع در گشته باشد که بکند ازند بجز تر سرد که بمان
 شود و بکوشن بطن حکارند است که چند بار صفحی رقیق در او بر کرد

ساق بجز آن بند که خمر اندک از آن بر آبت نشاندند
 در آب زود جدا شدن جمیع اجزاء و فواید همه مکارک
 این مرتبه است و کمتر از این جایز نیست و نفع منوره بخلاف بعد و غیر منور
 است **طریق** که از آب بر طریق بهتر است بعد از غسل خمر در آن
 که شواغ منوره و مقیاس مناعت است بل یکبار بعد از این
 طعام را بجز حلقه صاف در هر یک یکجوشانده مانع گردد
 پس هر دو معقوله است و نیم فرود از علی معقوله و نیم فرود معقوله
 و یکبار ششمراده کرده را بیکبار بسیار بسیار بند و بعد از
 پنج در در اشتر سخی کنند به از آنکه گرم شدن شد و سخی نشود
 سه روز در جاشناک بگذرانند تا خوری نم دور برود پس نور نشود
 و سخی کنند و باز جاشناک اعاده نمایند چهار مرتبه الله در بر آورده

الکله اوله

در بر آورده کرده بجز ترش شدن که بده سرخ شود پس به از سرد شدن
 بسیند و باب گرم مکرر شستن و بشوید یک اجزاء ششمراده
 در آن وقت خشک کرده سخی استعمال کنند و حقیقاً منظور است اگر در
 لاسین شود و سخی سفید بقرن که گوید و آب بر شد کند سرخ الله
 × کرده و البته **امان** در ظرف سفال کرده بر روی آن که از آن
 بسوزد **امان** در کوزه میس یک شب شورید درون بگذرانند از سوز
امان حبله بر آنکه در اشتر سرخ کرده تا بهفت مرتبه در سر که تظیفه پس خشک
 لاسی سخی کنند **امان** سنگ سرد را صلابه نوحه با پنهان خیس کنند
 که بر روی خشک خندان گذارند که شعله در آن بر طرف شود **امان** برت
شوخ از بد **امان** است ششم مرغ را با آب یک مکرر بشویند
 و در دمان درون او را جدا کنند و نرم که پس در کوزه میس کرده

در کوفه کوزه کرد
در کوفه کوزه کرد
در کوفه کوزه کرد

در کوفه کوزه کرد در سال آن چند آن بکند که با نیت
بمقد که در کوفه یا در سنگ کج و مثال آن را نیز اطلاق
مکانه مخرج است بکنشستینت و پختن مرغ که جوید
بجبهه خرید عین تهرت **این** به یاد عود روان که در ظرف
چندان در آتش که از آن که داخل کرد **این** آب چشم
بعد از زبره که هم آنها بمقراض در ظرف سفالی
که داشته چندان بر هم رنده که قابرستی کرده و چشم
طفت که شسته شده کرده افکار او در زبره بکنند
این آب که در چشم استوار است همگانه خواهد ساخت
انهار استنجال نایه پیش بیاید آتش را تا خاکتر کرد **این**
سخت سنگ پیش نشافته احش را در او پر که

در کوفه

این آب که در چشم استوار است
بمقد که در کوفه یا در سنگ کج و مثال آن را نیز اطلاق
مکانه مخرج است بکنشستینت و پختن مرغ که جوید

در کوفه مطین در آتش آن یا سوربوز آنه **این** آب که در چشم
نزد که علامت آن لاخر وضعف است در شیشه مطین
یا در ظرف مس که در آتش مقدل آن یا شوریکش که در
این آب چشمه شاکه به ستورا اراق خطاف
این حبه که بجهت خایز معول است ما غنا میساید روزن در کوفه
مطین که در طون با دشور چنند آن بکند از آن که چشم
با غنا می که قابر ساجدن کرد **این** آب که در چشم
در طرف صبر کرده اش را از فراج نموده شک او را ببا
خاسته چسب که نمک بکوشید و با جف مغول نموده
در کوفه مطین کینت در فیر شور مقدل بکند از آن که خاسته کند در
علامت که در فحک است که چشم را شپ نرید و فربز

طبت سفیدر غایر کرد در هر کاس سران را در ظرف سر پانجم در هر کاس
 فاسیج اسد باشد بوزاند جبهه که نیز سکت بود اند از جبهات دانسته اند
 پیستود نظرات **اعراض** سوزناک در فرج مین کرده چندین
 تشریح دارند که بنصف سد پس بکعبت است عشته می و کفها دارند بکعبت
 شود والله با زاعاه تشریح کند **اعراض** یک سوزناک را در چهار جا سوزد
 آب بکنند و پیش سفید صاف را در کعبه که داشته بر آ
 تشریح دارند تا سرخ شود در درشت خود زنده و کز این عمل کنند تشریح
 بزایش از سرخ کفیک در اضر شود و اگر بدن کبک کرده در اضر خود زنده
 بجز از زه شود بکعبت **فصل** در دست زشتوبه و تقیر و تبخیر که به
 الفاظ مذکوره خوانند چنین مفهوم کرده که اکثر آن چیزی که بکعبه کز
 و در جوف چیزی که آشته در آشته دفن کنند او را شویب گویند و هر چه

الان

بر مین اشغال این یا شهباز زبانه برشته کنند قهقه گویند و کز آنکه آتش
 در سینه و در ظرف کرم کرده او را بوزند بخیر گویند **تشریح**
تشریح در **تشریح** جهت سوزناک غیر با بید آن خود را بپس تشریح
 در تشریح بسته بسته را بکعبه کز شده در تشریح معتدل بکعبت از تشریح
تشریح پانز فصل را بخیر کرده در تشریح با کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز
 تشریح **تشریح** خود را در جوفت بپسیت در زبانت تخم کعبه آب
 داشت آن کرده باشند و اگر مقدار باشد به شتر که آشته و بخیر کرده بر آ
 بجز در آشته نهند، مقویا بوشین مشور کرده **تشریح** کعبه که بفت
 بندر حبت لکوک است و طین حکا سهند به از مقش کردن آن بزرگ
 او را ز پرده در فرم او کز کل سرخ و کز اراج او اخاف نموده در تشریح
 بسته تشریح را بخیر کرد و پیستود در آشته تشریح نهند و پیکر اینها

اسفند منقح **توبه اندازد** بمشیر اللع یا در غیر نفع بهت فها چوب
 کز آنکه الله دشور معذل و نیند، خشک شود اگر بار یکس عین یا بیدار
 تخم مرغ کشته یا چوب کز تشویه نماید با عدلی فریب کرد در باله
توبه تیرنج جبهه اوبه سمن جوامع چشمک در کینه کرده با کین افغ
 و اندک کشیز عکس از آن در آب بچوش نند یا پنجه شو پس بر آن
 آورده معشر کند و اگر در جوف بازید نور سقونا چوشیده مشور کردند
 باحت زبانه نرفد و تخم او بکورد **تقیه بلبه** جبهه سقوت بخورند
 او را بردن کرده بچوبند و باب بچوش نند آن را جذب نماید پس برین
 زمین چوب نفع مرشده کنند اجاط نماید که نوزد **تقیه عقیص**
 با بدوش زمین چسبد آن برشته کند که نازوشن شو و بوط
 و غیره را بقدر که رنگ آن بغير نماید **تجین** در او جبهه قبض عبارت از بزرگ

ان بزرگ

انجرات با یک طرف سفال یا سنگ اورا خشک کرد
 از آن اشتر برداشته و در اسفند در او کنگ طرف کرده بر تخم
 کینه کرد و کنگ ظاهر کرد و در دست است **فصل سیم در خشک کردن**
 لفظت و غل آینه، تعمیر لظیف رخ عوارت کینه صراشیه
محرره **ادویه** **فصل** **عوم** مانند باقوت و شاد زنج و شمشاد اجار مانند
 را سخت و قهار و شرف و امثال کنگ باید انجیر را
 نرم ساییده و ناندن و امثال کنگ آب بر سخت و با سنگ
 بر سم زرد ماهی مثل خار شهاب کنگ کشته و با سنگ در طرف
 دیگر کنگه و در لکه را با ساییده و بکسر آب فکر کوه تا جمیع
 خیار کشته و با آب مخلوط نه در طرف دیگر رده و بعد از آن هر
 طرف ابلو شانه با خار در اندر هر کرد و در نشتن کرد

پسین نشن در خشک که استعمال نماید **عین کباب** رنگ لک بر او چوب
دخاشک پاک کرده باین درویند و از خورجوش نیند از آب
انک در خشک که در چین بیدن که از والدین فرزند و میوه با نیت
باب که در سینه همان نگرند و میوه از لاکه شسته در آب نشین
باشند خشک نموده استعمال کند **زید غلیم مرم روان رنگ شال ان**
که در شکر که آشته شود با چند بار که خشک و در آب صاف نیم گرم ریخت
تا که در استان ته نشین گردد در آنچه بر او صاف بستند بر دارند و چون
خواهند که روغن کمند و استخراج که طعم آن شد شن بیشتر تازه
کند دان را شطریه گویند با بد روغن را در ظرفی کرده بیخ چندان
بر هم زنند که بیخ آب شکر از در آب بر دارند و با کلاب نیز پس از آن
در گاه بیخ و کلاب هر دو باشد و غیر است **نار نارنج** سبیل رطب
صفت از او

فصل از زرد و خود بیک ان ارجح می فرستند خشک کن شده
شجاع از بیخ از خورجوب او هر یک سه درم نیم کوب کرده در
رطل آب یک شانه با صفت سه پس صفای نماید یک رطل صبر
نرم کشیده با آب که در او لاکه زنند و شکر او را بر او کرده
همچو در آب کشیده خشک نماید استعمال نماید و بعضی اشقیق
رطب صلبه صافه او در نیم سوره اند و هر سه صبر را بر او سوره
مگر نیز در ریح سه است و با کلابه کرد و **غلیم ان** هر کجا
که خواهند در آب شکر که او را در آب شکر بند بر هم زنند
و از کباب کسر که زانند و نشین او را خشک نماید استعمال
غلیم زده انک او در ظرف که آب و ریح بر هم زنند و بگذرانند
تا نشین کرد پس آن آب صفت سه از ریح تا صفت سه کشیده

اب کنگه در آنجا چنگت نمایند **منه** جهت امراض چاه مراد سنگت
 باشد و نمکت و نمکت از م سایدان مقدار اب و رزند
 که چنانکشت بر روی او ایستد و هر روز سینه بر هم نشاند تا بیک
 هفته پس تجسید اب کند بدستور سفینه تجسید اب نماید
 تا چند روز بگذرد بعد از آن سنگت کرده استعمال نمایند **منه**
 روغن کجند را با اب نمکت سپار بر هم زده بشتر نرم بکوشند
 پس از اب نمکت حیدر انعمه با اب صاف سپار بر هم زده بکوشند
 و اسبک از و جدا کنند **علی** در و در اشال در که خود هستند در سله بشتر
 نشود و دفع او زایل گردد با اب جوشان بر او ریزند و بکند از آن تا بر آب سرد
 آب سرد بر او ریخته بر او ریزند **منه** جهت امراض عین و گان
 و نقاشی که آهسته عین بستور کا فیت و بجهت کشیدن نقاشی
 سوزا

شتر طریقه دسته اند بیکه باعث ضعف عین میزند جهت کتبت
 در اشال ان با پسته سنگت لاجورد را ساید و سفینه بشتر زود نمک جوشان
 و از آن روغن زیتون فضا کرده بدستور جوار غسل در او کوزه
 اعلاء طریقه و غسل کند تا شتر غبار گردد با روغی دیگر همیشه **منه**
 در طریق آب زود بعد از دردن بعضی از روغی **کرفس** که سبب شربت
 تا شتر در علاج سنگت شانه بین اسسم نیند اند بر زرد که چهار
 سال بسته با بد در فضا اول نمکت کرفس انوار بشتر در غنم خون
 اقر و خسر او را که شسته و سطر او را در روغی و سطر کرفس
 و که شربت تا سبب گردد در ریزه بر باد چه باکی بکند در در در از روغی بکوشند
 بشتر جوار در افاب سنگت کند و قمر یک شقال در اب با اب کرفس
 بر شتر اب در اشال ان استعمال نماید هر کاه طریقه سنگت هم

ز سر مغال نیز جابز است که بگردد **پودر از سبج** که تریکی و لا کلک است
 قسمی از این لغت است با چند عدد و اور ازنده در کفها که سر کفها
 فته کمان بسته معکوسن با لاری کبیر که که بشیر جوشه در آرد
 و در حد که در نگاه مشاهده استعمال **ناید نیر سوسه** که کف کف کف کف کف است
 در سکن و جمع میشود و باید اور اور طرف کف که از پشت خشک
 و بول کاوان بقدر بریزند که اور پوشانند و در افشاید بشیر کرم
 کرده است بده حاف و در در طرفی کند و پست و یکت روز در افشاید
 بکنه از نه نامت عمل غصیط کرد **اشخ زده از بواج** بزجاج ش سرفه
 با سوبه در بر نه که ختم سرد کند و پنجه نذکف بر جز او به شدر در زندگ
در سلسله که نظیر که نید سودق بر در بر نه کرده در کلاب و سبک
 بخت تا زم شو پس بگردد از نه تا رطوبت ان کم شو به از ان مشک
 بزم

بعد از کف خشک و غیره دانه را از نم ساسمه و جوی بلان چند بار عشته
 تا به جکت کرد و **اشخ دین شیره** که کاهه تا نا او به هم رسد که سر کف
 شود به سبب سبب سینه ها بر دیت تا اور انویند و جکت اور
 در آب گرم جوشانند و در آفتاب کفها زنده با آب حلط
 و سرخ کرد **سبب** که ام که جکت **سبب** که **سبب** که **سبب** که
 روز به ن سبب سبب و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 در سال لیم بود در سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 و طرفه سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 در کف جمع کرد و در از نه به سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 بوزانند و هم بگردان که روغ اورا بشده رفته افشا
 صبح و ضبط نماید **اشخ** که سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 که بخت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

سرخ را شسته بچوشند و چسبند کرد پس صاف است
 در شیشه کرده چنانکه در فاب با ویزند تا ترش شود
 بچین طبعی از سینه بویب نیز که میوان تر بود
اشک بپزاید و اشال آن که مستدر اندکی زان فخر فر کند باید
 سینه و اشال از او کوبیده در آب گرم خیش و بعد از سه روز آشفته
 صاف از آب است خشک نموده و دیگر که در جسم سرد او طبعی
 با نازک بدنند و با سوسو صاف کرده طبعی در جسم آن
 نازک **دانه بپزاید** یا بپزاید سرخ کرد در آب منطقی پیاده کوبند
 نازک شود پس در لته کما سر سخی کرده سنگ ریزه
 بعد فتنی غرض نماید و کینه را بقوت تمام بدست لید
 در آب آب شیب با قلی لغت رو مثل شکر از یکته نه روش کند

الغاه

الغاه تیشین در خشک کرده استعمال نماید **دسته رطل طلق** به
 بدترتب سورخ کرده مثل زنبق بویب جوف در اخیالی کرده از طلق جوف
 پر کرده دمن او را با پارا سرب مسدود نموده در زیر کفن زده کرده
 تا از زلزله از سر روز محمول و آب سفید شده در شرف از عجات است
اشک بپزاید جهت اصلاح پوسته افیونی و غیره افغان بد آب
 مقصود نازک او را در آب بپزاید کند و بدستور هرگاه نازک او نباشد
 بنفشه خشک ایض بنده چنانچه مذکور شد آب او را خشک کند و همچنین
 است **اشک بپزاید** و اشال آن در این از تصرفات جوف است
 در غایت خوب عمل و آثار و فلت مفید در شربت است **مصل**
چشم در اصلاح بعضی زود تیه و حفظ بعضی از آن **سرمه** است
اصلاح ابقی بعد از آنکه دانه او را پرودن کرده باشند در آن حرار

دو غن زیت مخلوط نموده با روغن زرافه نماید و بنیز دست و پست مجموع
 اشته شیر در حینه دیگر گاه با روغن که او را ترکب مغز او داشته باشد
 مقابله بسند و بهترین مغز است چنانچه مقدار آن بدو پسته است **اصلاح**
در بیته بد در اسهال مخلوط نموده با تریس ارضی بسیار گرم او را
 پخت زنده حاصل از حیند او شود و در وقت که در کمان با روغن که بچوشتند
 و استعمال کند در درد و غبیره که پوست در او زنده شود به جهت اخراج عسل
 ان پخته نمود دست بروغن که در کمان چسبند کند دست را جویست
 کند **اصلاح** تازه بزرگ او را دو شبانه روز در سر که خفت سر که در
 تقبیر دهند مانند ارنه بعد از ان آب شسته در آن بچوشت کند در
 بین استعمال میباشند در استحقاق نماید کرد و با کثیر از روغن ابروم شیرین
 استعمال نماید **اصلاح** **مزمزم** یا بگویند به یک شبانه روز در شیر خندان
 در او غن

در عرض آن نه بار کعبه را بغیر از آن خلط نماید که گاه بچوشت او را هم و سود
 است گاه با صغیر و اسهال و در استعمال با لعاب او را در شیر نشسته روز
 در آب کهنه در حین اللطیف است و ان با نمک در حینت و با فربان
 صرد استعمال ان غایب **اصلاح** او به جهت **اصلاح** **اصلاح**
 بیج کران در امثال آن که در غایت کوه شود با سبب است
 با هم که کعبه که ستار در در حینه دیگر که در ترناید سر
 با روغن نارام در روغن که در روغن که در کعبه است به هم رسیده اگر
 که در حینه در روغن نارام در روغن نارام در روغن نارام در روغن نارام
 زنده فامو کار مسکب مخلوط نماید **مزمزم** که مغز خفیر است و با
 شکر نشسته است لعل است که او را را بغیر از او روز در آب
 عرقها را مناجیه شده باشد و بعد جوش دهد آب در آبجهت

معاینه عمل بر پشت زان بقوام اسبیل رفته ان چون از پشت
 درگاه در جواب استعمال کند با بعضی از اذیه که از بر بوشیدن
 رخ نوشتن ان کردد بچوش تا همه یک جنبه انفاه با اورد
 از حشر سبب **که خجسته بچوات** که تا بنامه قطع از حشر
 است و خجسته در ان خجسته انفاه **از انچه بود مغزنا**
 استغفر که در ان خجسته انفاه **از انچه بود مغزنا**
 که تا بنامه در ان خجسته **از انچه بود مغزنا**
سازد بعضی از اسبیل مع بر از زور بفت ان شده که در ان خجسته
 و این در ان خجسته **از انچه بود مغزنا**
 و شمع از ان خجسته **از انچه بود مغزنا**
 در ان خجسته **از انچه بود مغزنا**
 از ان خجسته **از انچه بود مغزنا**

در طرف مغز سینه رو خنجره اکثر عدویه سفیده در کبه است
عربان و ایم از انچه است استعمال بعضی از انچه بطریق استعمال
چوب چمبر و ان خجسته خجسته است کبی تعریف در ان مرض منند
 خجسته ریح و معلق غلط مستعمل و بکر بطریق تنوعه در ان خجسته
 از حشر و موافق بچوب غایب است و در هیچ نزار بر مغز نیست که تقوی
 حواد و سفوف دست و هر یک نزار بر مغز معنی نامه که انکه کوی
 هر که مغز از اسبیل با بجمع خجسته خجسته است
 چه خجسته نین که فستی از ان م او موافق از انچه است
 و انکه در بعضی مزاج و بعضی از ان مصلحت است از انچه است
 نه ما بآب لغت حوا به بوجه کجا محسوس و کثیر از انچه است
 و استعمال شرمها و افقه و ان مصلحت است و مبر در انچه است

و کثرت یافت مقدار چینی و صابون سه جهت را در حمام
 و بخوردن کتازم جهت پسندیدن نیت چه ترک عادت غیر مفیده
 اجتناب و بغیر معالجه شکر شیرینی و ادویه حاره غیر اسراط را لازم آورد
 پس اگر امراض مزمنه باشد ترک نکت ایلی است و الا تطهیر نماید نمودن
 دستور استعمال ادویه تعریق چنان است که بعد از شقیقه بدن را در
 پشت شغال و در شغال در اسپار بار یک شوق کرده با یک شکر نیم وزن
 شاده یک نزار در شغال شغال در یک سنگت پر شغال سیرت
 فلفل که در آن در اینجی سرگشته بشه بشن نرم بچوش با بنصف سیرت
 بزهر کر سر نشسته اطراف خود در اطراف پی ششید و یک بار
 که سر این یکیش بد با بخار آهسته به بدتر است و محل نفس می پذیرد
 طاف نشسته تا باعث غش و خفقان و کرب نگردد و در همه با له از آب در آن
 همان کس

همان کس بنوشد سیر خوردن یا سیر مجده از جهت ناید نون
 خنک شود و در طباط از هوا سپار باید نمود و مجموع آب خنک را در عرض نشانه
 آوردن صرف ناید بعضی را کرم با نیت و نیت و غیره سردی
 آب خنک را از اطعام با طبع ناید باید اهل آب در وقت خوردن
 چینی بپزند و بعد از خزان سبب آب خنک درز باید عوق بد شکند
 کلاب عوق کافور عوق درز نه بخت هر سیرت را بنوشند و قبل از
 بکوشه البته آب بنام خورد و بکام ناید رفت در زشت خوردن چرخ بکوشه
 ضرورت خام با نیت بشرط سرعت خروج بود خنک این لایم
 بخوردن سبب با به نیت بهتر است در تعریف آت بنده حالت
 بشرط است بعضی را هر روز با نیت بعضی را در عرض خوردن
 علت در عضو بوده شام نام بدن نباشد هر روز از این عضو آ

بناچار خورشید را در چون خودند معلوم کند که اب نصف رسیده است نه
 یا نباید ثقیله در وسط سر پویش در یک کرده بخیر سرد کند و نصف
 اب مغز را با چوب حلز در یک ریخته چوب یک اندازه گرفته تو
 اندازه را لته بچاره بعد از آن نصف دیگر آب یک برزند و بعد از چوب شدن
 بقدر که وقت آنجا رسد آن چوب یک از ثقیله بر پویش فرود برده
 مدینه لته موضع بچیده از رطوبت عدم رطوبت که مشخص سازد
 و به بخوبی رسیده که چون یک نشسته بر مبه خشک را بقدر چوب
 بوزاند اب نصف برسد و باید هر روز دیکت چوب خرازا را در
 منطوح سان پاک کرده هر چه مضحک گفته زینش بسیار باشد
 بنه افاضه چوب خرازا با عفت فونان بر کرد و بعضی فرود
 ده اند که یکت با چوب رسیده و در هر روز خشک نماید با در یک رسیده

۹۰

برش نیده بنوشند بخفای و چو اگر آن اجزاء از فراغ خوردن خورشید
 و یکبار ز آب چوب خرازا بنوشند و بعضی از آن است که نباتات
 و بهتر از کلاید با بر عفت است مدت پر پسران قلاعه
 و اگر نه یکسال در متوسط شش ماه بید و در تمام بر پسران نباتات
 در روزی در جمع است و شیر بنه با میوه تازه لازم است و در روز
 خوب نیست، چهار روز جمع نماید و سر روف نشسته عفت هم در
 عفت نبات مضرات است و در اطراف خوب نباتات هر روز
 نماید که در او اضعاف مثل قصبه الارسم و کس که قصبه نبات
 مضرات و اینکه چو اطراف زمین است که بر پسران باید موافق
 باشد هر چه در آن زمین است نباتات را و بعضی از آن قدر
 باره و در شش خفیف اصلاح فرستاده نه نه بلکه عفت

کشته و هیزان و فاشان برده المراج را فصل چهارم در در
 وسط پیزان است سایر خواص خوب جنس در سفود است که در اثر **دانه**
چین بدن آن بجزیر است که در اثر دانه مقدار آن است
 شغال کافیت اب این هفت شغال بصف رسیده است پنج هکت
 نیز از ابقی است و شروع به خوردن است که در اثر از خوردن
 اب زغن خام و کردن جماع در مثال آن در مرغ و سنور اطل
 ضرر در هیچ است مضمون کرد وقت مقدار و کثرت آن در کوز بکار
 اب بجز المراج در هر عقده شغالت و کلیت به در تمام مشرب
 اب صد نخورد پس اگر آب باه میزند باه باید کرد اگر که خورش
 کند همیشه از باه ببرد تا اب کسنة از لطف باه و در شتر کرد
 و اگر مطلب کسرت و کسرت شرب بشه که بچوش تا اب شیر
 از آن

دو تن کمتر باشد و این غایب و مضیر است بکته توافق بر خور است
دانه بقر که بکته در المراج و خفتان فاقین
 و قویه اعضا و قمر و از خب اطفال نفع است در فصل
 هوامون و چوبی در از یک شغال است سومان نموده در
 همان شیشه است او تیره مرفقه نه شبانه در در شیشه
 ان خب نیده و کتر بر هم زده پس حافت ده کوشند هر گاه
 چند خفقان حار و در شتر چه در ارفق حار باشد با سندان سفید کرد
 خشک کل سرج با التوبه بقدر در کلاب عرق نیویست
 پود شک عرق کوزبان زحل و یک شغال نود شغال نجیب در گاه
 همه میرده المراج بشه با خود و در نج بریه در رنبا و در مثال آن در عرق
 از زبانه و عرق بهار و عرق از خود مانند ان باید خیش و با شربه

نسبه در برابر زنده و بچش هرگاه بکند عت عصفور دهند با جگر سب
 ان عضو خست در هر چه بعد از سه روز صاف کرده باشند جرم او را در
 باوق مناسبت بعد از درین خست و بجای آب لایم شش بفع
 زنده و در این خست هبه اطفال از یک شقان چهار شقان و غیر اطفال
 از چهار شقان شش شقان **شد در آن روز** بوی چرنا
 از ناله که اندک باشد یا بشیر برنج و شکر دروغن زه سلو در پی
 اگر تسخین مصیبت شد در جوی در دنیا و ششم فرجک در شال
 آن قدر می اخل کند و باید از جسم فراموشی نهاده از
 سه شقان باشد و استعمال او هبه صاحب شیه رخا مضرت است و
 که در خمر مقهور است آب دست و اسب زک که در مقده
 او را کوبد و سه روز خست بچش و سلو در بارک و در پی

معانی اصل از

معاینه عمل آن معجون آب صفر قوام آنده جسم او را
 استعمال نماید و حقیر شمره که جمیع بخت نفع مایه از جسم
 و استعمال نموده و قدر از شش ن لا در ام است شده فکر
 و به از ناله بقال که رسیده اند و صوف و هبه و طرب
 منقط معک و سهال بغير نفع است **در شش** در شش
 نه کرشمه که عبا لمار یکسین کل است و هم مغز لان
 قوت تر است لهذا در لنگ نان انشیدن ان جسم است
 که طربنی مخصوص معارف است یکسین کل این ملام
 بزندان اردار در آبان مرتبه است که از باران در ان روز
 و هبه ادر این رده نافع و مضر و در نفع است و سه تی
 استعمال آنکه هر روز پنج شقان را بقدر هر چه در زه که به

عوق بندگت عوق از بانه هر یک نو و شغال شب بندگی
 چوب چلر چو شندان زهاشت رس پس صاف نموده ببله حصه
 کرده صبح در خورشید شام با قدر نبات نیم گرم کرده زرشک
 در نیم روز بهین پنج پاست و بعضی زاده از مرغ نجاره کرده اند و پیر
 به استوار است که در چوب خمر نکند که اگر عضو علی را به
 بخار او بدارند نافع است و بقیه قبلا شروع از کوازم است
 بعضی مجموع شفت شغال او را بوشند صاف نموده در ۶ فرسخ
 درازده روز بندهد و بعضی قدر است روز را یک دفعه بوشند
 سه حصه نماید در سه روز زرشک و صغیر و مضمون است که
 موجب فساد آن گردد و هر روز بوشند آن را که سه روز
 خفت باشد بهتر مرد و موافق فایده بکله حکم فرست
 الهی

در شربت زرشک در قسم شربت سوراخ را با آب مطبوخ است
 مذکور شده و قواعد کلمه مجله در آن باب سلوک است **در شربت زرشک**
قادر باید در صومعه اطرب خورد شود و اگر میزان آن بزبان
 زیادت و بقیه مبهلت میقات لازم است چنانچه باید بخورد
 حقه و بقیه اما لطیف گفته اند روزی که فاد در هر اثنای
 باید معده متعین باشد و در سال اول نماید یکدکمه قند در هر روز را
 باده که مذکور شود چوب نماید سه حصه کرده است روز شربت
 در شربت نبات پد شکست با شربت و هر سال در هر
 نماید تا قدر کفایت و کفایت نیم برسد و بعضی حاصل را جایز دانسته اند
 در هر سال بقدر نیم در آنک در طرسوب از اج کفایت را کفایت
 کند و قبلا در سن چهل سالگی جایز نیست بکله قبلا از پنج شربت که

بنا بر خوردن در وقت قبلی و یک هفته بعد از خوردن آن از جلع و حوام در عرض
 نفس و حرکات بخصه در شبها و نیز با اشتیاق نباید در پیش
 و تقویا از نم زرد و قهوه در در برابر اسهال آب نیندوبن
 ششتر حبه یا ششتر در در برابر یک نیم مثقال عود خمار و در یک مثقال
 سرخ و در آنک و سفید و در آنک هر یک چهار مثقال یک در آنک
 غیر از ششتر یک در یک نیم در آنک رقیطه در ده عدد در فیه پخته در
 بیاضت بقوام آورده سبب شد و نزد حقیق سبب آن است که
 قهوه سرد با معین سبب سبب زک کرده هم بقدر حاجت
 شاهر نماند و شرب مقدار کمتر را در دفعه بیاضت اعراف
 معرظ احتیاط دانند و الله اعلم بصواب **در زردی سبب** **طین** **سبب**
 مراد و محرقه بود امر در وقت صفا و شفا که هم در شفا **سبب**

دسد و در کساحل نوزد آن بود محرقه و در نوب عضا و امراض
 سردی مستعمل است بر سر ج را آن چشم را که از روایت
 او یک ده که نه بند لطف و اسفاج و کاه و شاه زره و جابر
 و قیل و بقول با هم که هر دو در صد اسهال مثقال ششتر در آنکه در
 باشد در یک ماله حوسیده در انشا حوسیده **سبب**
 مثقال سبب که کساحل و یک مثقال سبب در لکم **سبب** با خوب
 اکثر که در آن ماله که باشد بر هم زده تا ششتر بریده شود
 الکاه از بر صاف نموده سبب ماله که زرد که ششتر که در
 در روز زردی مثقال صاف آن را با سبب کساحل **سبب**
 از او مثقال ماله مثقال مملو که سبب **سبب** **سبب** **سبب**
 سه رعه زنده و سبب ماله بر دعه هم **سبب** **سبب** **سبب**

فصل در علاج چهار ربع عیبت شاکر نامد و سوزن و آله انک
سوزنات که کور است در امراض سودا و سوزن و زبان
استعمال نماید در دفع سده و امراض صغیره با اجتهاد بسیار
و بعد از آن چهار روز از چوب مهلبه موافقه نوشند و روز هفتم قبل از آن
نخود آب سرد بر لایم قهقهه نوباد شده و بعد در امثال نم شکر نماید
و بعضی از اطباء در دستور آنست که بعد از صاف کردن و بچکن
با نیم مثقال نمک جوته نیده کف گرفته استعمال نماید و بجهت
زیستین پشاید که کثرت در سوزن و امراض بهتر است و بچکن
انگوشه در باب اشربه مذکور است هرگاه جهته امراض صغیره
سده استعمال نماید بجا بچکن انگوشه کچن در باره مغذله
باید کرد و در اجتناب از شیبات و غذای غلیظ و تجمد و کلا
در آن زمان

در ششها شده به المومنه لازم است و بجهت ترتیب محض
مخسور باشد شکر را با پنیر یا به ترتیب اولی آب را بدون
چاشنی نیده بیشتر به مودقه زنده در هرگاه شیره زبده از
پنیر کاه و نیز فانی زنده در هرگاه اسپستون سواد تر نماید
با لویه در باقی مسکن خجانه نیده در کسما کرد در امر صغیره
در سوزن و امراض صغیره در کلا در شیبات در آن زمان کثرت
در استنفار صفرو جلا با لایم و عاقبت نافع و سوزن
و مفعول شده چکه در زود دفع لیس با رده است در جمع
در همه لایم نیز با سوزن است صفا و شیره با لایم
زنده در جمع رطل باید باشد در هر روز زنده در جمع
ناید با کبک که بر طبع کله نماید ناید که در همه طبع خجانه

تشنه نم زدن شیر و بلبل غلظت بگردان و در کبیر حاجت علی تقدیر زرد زرد
از لعل رخ نغود درود بخورد کرد و اهل حق شیر در عروق طعم شیرین
کرد در در معده ز شیر شود در عروق و لدم بچین است چون بچین ظاهر کرد
قطع از اول است بید در عین تخمین در اکتفا بکنج نام از نایب نافع شود
در اوقات غذا به آب کتد و قضا دیگر آب بخورد بهتر است اگر اهل حق
ناله کند و باعث ضعف نزدیک از زنده شود و در کتد نماید و موایات
تا بعضی شیرین صلا و سبب و سبب در کتد تا بعضی نغافه نماید
و تغلیف شیر بجهت بنزد کاس سوز و سبب در در جو کثرت و ناله
نماید و بجهت تخمین تا کتد که شود تا مانند کسکه در زنده در کف و طلق
لا از زبانه و شبست و آن **دستور آمدن آب شیرین** که گاه جبهه مراد
در در در باشد با سبب چون در در در لکه و شیرین غایت ناله
نغ افلا نانه

ان استمال بخورد در تخمین و شیر شربت در سوز و شیرین شربت کتد
و شاد و در بخی نبشته بحاجت است در هر صورت نافع نماید شربت
باید کرد و آب در اوصاف نماید به زرد پست میله زرد بکته رخ از
پس از کتد که گذشته از دیگر صاف در اهل تقدیر شفا نماید
لا با اوقیه مذکوره زنده و جوب نماید در هر صورت سبب
لا با اگر خورد سهند از جوهر مسهل را شربت بچین است و میتوان تریه و عصاره
* و امثال لعل شربت در آب و در آب صاف نموده نوشند غذا کتد
* در شیر جو شکر با نمک و بچین تا حل نماید **در زنده کتد آب**
جبهه در پها و موی و صوفی و نفع شده بگردان سوز و عودن نماید
بدرست و شربت زرد آب بر کتد در نشسته باید گرفت چون شستن
زنت در اول کم میکند و شب که گذشته روز دیگر صاف در در از چهل

پنج مثقال شکر و مثقال زنجبیل و شکر خشک در شکر به مساوی
 بچینه نفع اویزه مضمون کهن بر روز رسد و بچینه اخراج صفرا
 اویزه سخته مثل محلات اضافه نماید و صاحب حال آب گاو شیرین است
 در کاه برکت کاه گاو سینه ناز بهم زسد و زید مطب بنامند پوست
 در دراز مثل خطه ریزه نماید با بیه مثقال در روز عرق کاه در مثال آن
 حبیب با اویزه مذبوره ز شکر نماید جهت بیج که در از خون صفرا بستاند
در زردش بدن آب کبک که معمول نماید بچینه مراد بچینه در
 در در روز در کوه و قهوه سکه و اللات شش نافع در
 و بجز از کبک سرد است بهره در مراد که کبک است صاحب سرفرا
 ز نافع است جوف در اکثر مراد بجز به نمرده ام برکت بدو اویزه
 آب در شکر کهنه کشته بر روز کبک زرد است مثقال زرد مثقال در
 باقی آن است

بجز آن شکر زسد **در زردش بدن کبک** و چینه نهند
 و صفرا صرد و اخلاط خفته و سرفه عاره در نرسد نراج در دفع عطش
 نافع است که در در بجز مراد بچینه در آن حرام یا شود که در روز دیگر
 نه که در در در افخ نموده خسته در آب در کبک در در در در در در
 زرد مثقال در در با بچینه زرد خشک و نوس خا شکر و کله خرقه
 و سرفه کبک زنده سرفه محلات امثال آن بجز احتیاج زسد
 و چون زنده لطافت بر در زرد و صفرا صرد خرقه بسیار غایب سخیل
 بصفا مراد در دنیا علیه در آن چنان نراج بکفایت ز شکر با
 استعمال نماید **در زردش بدن بجز** که در نافع مانند کبک است
 و مستند بعضی از شکر خا زرد در در سوراخ کبک و بجز امرو
 خیار رسیده زرد تر شکر شده در در مثقال چینه اطفا

حرارت خون و صفرا و اینها را با شکر و گلاب در مناسبه زنده بکنند
 سوزنی با او به مناسبه لعل **در زنده کردن** در اصفهان متعجب است
 و آن قفس ز زنبق دینار است که در اردان قفسی از کبکین در
 و جهت تقویت جگر و معده و رحم و دفع اسهال و اسهال و تبها
 مرکب لغایت فحش است و شکر معطر و حبه کیم و کبریت و اصفهان که
 حقیق زنبق که ام بحر بر سر زنده بکنند و این از این چشم
 پنج تا نه زنده بکنند و در این چشم طوطی نموده نموده بکنند
 شش خیزه در ملک از هر یک متقال بفرستیم که آن بر
 اجزای این کور که در این زنده بکنند و در زنده بکنند و در
 با شکر و متقال قوام آید و هر روز ده متقال لعل زنده
 نیم خیزه و چشم سوزش لعل زنده و بعد از آن در سحر و جادو

عفت

عفت حضور ما بویب سحله شکر ناید و در ایام شکرین است
 و چند بوم بعد از بر پنج و نان ایشابک واجب و در هر گاه چنه سرد و اول
 ج باشد کم که قفس ته متقال خانه اگر آید و بیشتره روزانه و شال

پاسر که زنده
 سر که صد شفته
 پوست زنده
 قوام اور در ده
 ارسال ناید اسرع

آن زنده بکنند
 اجزای در زنده متقال
 متقال بکنند
 ربا پس بکنند
 بقفسه ما بکنند

ان شیر است بسیار خوب است الله اعلم بالستویب
 طری سیم در کشف قنادیها دروغ ناید **سوزش ارضع قنادی**
کواد بین حور است که ارضع است و العروس مندر غایت کرد

و پوست منفتح اعضا باشد بدالتقود و لطف جلا و مفتح و جبهه او را
 در طریقین فغ در تجلید و نطف غذات تر الا اثر است فذل فوق
 است شیشه این من فرسخ با بن صورت من مفتح است که چنانکه
 محاذی لب و باشد معکوس نصب نماید در زیر چراغ دان طنز
 خردنگه اند که قطره از باده از نظر این فذل اند، سو قمر که از لب فذل
 یل چکد در ان طرف در ان طرف به جبهه با نزع باشد و فذل را
 اندک حرف پیدا زنده از یک طرف ان حرف چکد در چراغ بجای
 پنبه که در هارسی اگر در زرد شفاف که بر او فرزند او را که در فذل
 پیچیده مستعمل بر حق کرده در این شعله او به پر فرخ زنده پوسنه
 که در در چراغ نماید که منظر نرود و از نماید و محافظت نموده که از خنجر
 داخل فذل نشود فذل را اسد حرکت بناید او را پسین به چنانکه
 در طریق

دست و در بد پر کز داشت که پیا در لبرق جمع گشته فغات نموده
 مثل سنگ صلب و شیشه و فیلی غیر که منجوس کن در اندام
 فذل شیشه بهم زنده که پیتر را میوان بقره کرده اگر فذل فحمت
 نه است شیشه فذ و تاب شعله نماید در فرسار در اکل حکایت بیکر فذ و چون
 حرف بجمع مخلوط بدو بسکود در هر گاه خواننده که رفیع بسیار او که در حرف
 نیز در در در حرف این حق که یک مرافی حرف که بلیغ
 او را عمل سازند باید که در وسیع متمم نهیم بیشتر فذ در
 بسیار زین من بقطر کند و لایح از تصرفات حقیقت
عین بر چینی همه تقویت و تفریح و تلطیف احوال و خلیفه
 قاعده طله لایح باه و مثل لایح از مجموع ملک کارزان
 کار در بخوبی در مکر سف و در در خضر در ملامت امثال لایح

بنام خداوند در وقت شکر و خیر و عاقبت کوشند و نظر او را یکبار از
 در حق از زبان حق بجا نماند هیچ خفت و بدستور تعظیم نماید در حق
 از زبان و چهار چهار مثال نظر باشد **دستور و کوشش با اجابت**
 از غنای فقر است در جمع منافع بهر از شراب است هر
 شب چه در ترک آن مراعات بیخ شدن که مانند شراب
 لغوی و تقویه اعطای ریه و قوت هاضمه و سایر قوتها می
 طبعی و جز در نفس نرسد و با قوت زرافه باشد و دفع و دفع و دفع
 عالی لطیف و منوم و شوی باقی قوت سکون عطش در جمع از
 همه است و کجاست بر بسته شراب بنیت در دفع کوش
 علی بن ابی طالب است و قرآن شریک است بر دانه آن
 و خواص همه دید و حد کشان مرقه در رنگ انوار
 . . .

و حسن کت شکر جان از روح لطیفه انما قر از حب دکتفه
 و دایه بان مصیبات شریفه ترتیب لایم کرده ان مخفی است
 بود سجد و زودگی هر یک در من شاد بعد از طبع بلوغ با دکن
 شکر چند سفید زنده کرده کل سرخ کل کاد زبان باد
 پنج بویه از زبان و در چرخ کبابی که بترکی طبعی گویند بهار پنج کل
 سجد از هر یک مد و پنجاه مثال جز در امیل سبیل لطیف
 بسیار که ریشه دانه گویند از هر یک مثال پنج مثال نیم کرب
 انما خداید لوگوں بر کفار پنج در پنج که در زک که حق کشند
 باید که پده مخلوط مع علف خند از چهار مثال مثال مثال
 در مجموع اب شش من باید با آنچه زود کردا بچشند
 تا شکر و متعفن نشود پس در خمر کرده هر روز بر تنند

باغ جوشیده آن کرده در هوای گرم نایفت بر زنگار زود در هر یک
سه روز یکم و هر چند کم این باشد قوی تر شود و پسر بد
سوز کلاب حق کشند و اگر غیر بدین نچه به بند و بهتر است
در دهن این حق در غایت خوب و خطر به دست بهر شد و چون
به از غرق کشیدن نظر در را با یک قریب شکر محذوظ نماید
بعد از چهار روز با صافه دست ترنج مانع از بارک نارس
بارک کشتن مانع از بارک بار دیگر سوختن کشیده است آن
بر در مراتب **دستور کوشن** در شکم و شکم لطیف
و شکم و محقق طبابت در تشریح شد که از غرق
که کرد و ماله و مفع بر از دست او باعث لاغری بدن است
طعام لاگرم به در فرغ مصلحت بقدر نصف او گرم با نیت
بقطر نماید

بقطر نماید و فاعده فرغ و انقیاد کرده و پسر و اسکا هم آن
طریق پنجم مذکور است **الملح بقطر در بعضی اعمال آن بطریق**
معمول است **دستور کوشن** و خواص او در او تیه مفزده
مذکور است یا جمله در غایت لطافت محلل بجهت نزول است
و عمل نماید به پلا عید است جو سرخ را که این بد در نقد
در هر دوزه که در تشریح نماید در دهن نیون نذازند
خن اجذب نماید پس از دهن بردن آورده نرم گوید فرغ
معین از نماید **دستور کوشن** و شکم لطیف
بیف خود و امثال **دستور کوشن** و شکم لطیف
سین کجوس **دستور کوشن** و شکم لطیف
از فرغ بردن **دستور کوشن** و شکم لطیف
نیاید و کوزه در طبقه

تزیینت هر بنام صورت که در وسط طبقه باشد تقیه داشته باشد بقدر کج کوی
 فرج منکوس است ان پرده امده قابله که در طبقه تختنا است یعنی
 فتح دروز سر فرج لا منکوس در طبقه دالالتی است با کسین
 کاه و امثال فتح فرج را پشت نه تشریح طراف بر افروزدن و غرض
 از فرج بقا بدیچ **دوسر کفری انحن** که در فرج در دالالت
 م از جنها و امور قرینه با عدل است بی تا زرد شده و اگر که هنوز خشک
 نشده و لایتر داشته باشد بند بند جدا کرده با ستون او در فرج
 کجند که زرد و چند از بند دارد که فرج او با در بنام و با فرج منکوس
 تقطیر نماید **دوسر کفری انحن** مثل کندم و جو در نیز در جوی منکوس
 مثال فتح با بدیچ که کسین جو بنام و ان سچین ستون کر در
 فرج مطین که منکوس نصیبند **دوازدهم** **روغن بنفشه** **دوازدهم**
 به از آنکه

بهر از آنکه اخرا از زره کله در طب و امثال کله نامنه روغنهای
 مفسور است مثلاً روغن جوام و کله آن جابره کله در فرج منکوس
 و منکوس لفظ نماید همگاه در اب حلال است امسال کله جابره است
 ستار در مانی است در روغنهای کله بر سه روز بیشتر بهترین است
 نیز در کله کسین کله بر سه روز یک روز کله در کاران هر طایفه
 امضا و یقین مع کله کان و نیم و نیمه کله هم سبده بنام کله
 نامنه و چو شانه آب لطف کله پسر که روغن را از آن
 کله کار به ستون هر نماید مانه و کله کله و کله **دوازدهم**
عشره و حقیق که با کله کله که در روغن مصلح و حقیق
 مسخ و کله کله در مضاعف می شود و کله عبارت از مانه کله است
 دانه مانه در هر اشک باشد کله و چو شانه و دیگر در میان کله

مقصود در این شب باشد تا عوارض آنجا نشان نماند از روزی که در سال است
 حل کرد و هم چنین است رفت و میوی صلا و اسال و پس عین او را
 بزرگ کرده بار دیگر که خواهد مخلوط نماید در سال که بنسبت سوال آن که است
 ساله را در آنجا نشان کند از روزی که زنده تا حل کرد و در هر ماه ^{لطف}
 و سبلان و غیره و غیره مطلوب باشد بدین فریاد و غیره در پیاله
 مصفا که از دست تا میل کرد و در **دستور ارضی** در **خوشبو** نیز گفته که
 بدست لیده و بعد از هر بیت لایب است ام را آنکه که باز با آنجا
 خرد بستور بدست لایب که از حل که تا بیکر که چون لازم در آنجا
 از رنگ لایب آن چیز در جوف هر طایفه که در دیگر از لایب حل که کرد
 و اندک آب نیده گرم که با دست زنده تا در فرغ نماید که در هر ماه
 مکرر سنج بستور لایب حل یا بدین است و فرغ او معطر کرد
 و همچنین مندل امثال لایب مرز آنم رقیب که در دیگر لایب که بنسبت

دست و قدق امثال آن مرز آن مرز او **دانه ارضی** که بنسبت سوالات
 که در یک کینه بود تا چند آن رسم زده که قریب است پس او را در هر
 روز که در هر طریقی که فرسج و این که در هر طریقی که فرسج
ارضی که بنسبت که بکند تا لغونه و عصاره و معده نافع و در عطرات
 مشهوره است که بنسبت و بهار نارنج و نارنگی که در هر صید لایب
 در شب و در هر صید لایب که بنسبت لایب که در هر صید لایب
 بهار ارضی که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت
 تا در هر صید لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت
 چهار کشته است که اگر صابون و عسل که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت
 مکتوب است که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت
 تا در هر صید لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت لایب که بنسبت

مقشوش باشد و در خارج مطین سسزم بوش پسر قطعه
 سر در در زخمه هم از طلا شده با لایه بر سر بفق مکرر
 طلا سس که در در عمر معالایه خسته بر صحت زنگار
 بهن در بر صم که در جوب غیر معر در فرغ فارجه مسعرا
 در بعضی اعال طریق پنجم عبات مؤثر دانسته از زنج
 لادر که زنج سیاه بکند و فرغ خنج کشیار ریا میکند
 از پنج همه با بیع کسم بخوانند و الله زنگار و مایله در کس
 بسنگ و بعضی در صورت و جزو ادرا با یک جزو زره خفا
 سس در م س عده بوق مطین اینق بقطر نماید و در در ک
 ریک خاک کز بنسج غیر مطین بفر آورند که در چون در سجا
 رمس که از لایه آب کشش بفرشت اصفزاید و بقطر نماید

الحی

اینق امکتسیر سازد و بترت است **مستدرک** در این شهر
 در عایب جلد البیاع و مشق و علا و لعاب سر مع الفوق
 بجهت زوبانید سر سساز نافع در اصلاح ممالک ثبات از ادراج
 با عدل است طریق اتمه ادرا مختلف سان بجهت انه و حقیق
 قسم ادرا ک مسوق و دیگر معلق است ابراد نمود و کاسورا
 و سنور که سر سر جوان با جانج و کشتی ان شسته
 از چوک پاک س زو باب سر و قطیر دهد و بعد از خشکی
 این سسار ریزه نماید که شیشه ابر شیم معصی کرده
 بیکت جزو ادرا با بیکت خود کبر است صاف از دو بیکت خود کبر
 سخن مع ارجر سنگت جده به بجهت این کو که در نمک
 سازد با فرج و اینق قطیر نماید مفضل ادرا تته مرتبه بقل

اوس عیده یقین نماید تا بکثرت عقیق شمره کرد پس مفرق نقل یک
 را با کاسی استعمال نماید و بعضی لعین او را به هفت بار در
 دست راست **دفع** کند که از محمول او گرفته میشود که با بنده صد
 پست شغال طالع القی بر چند ان اوس عیده در یک هزار و صد شغال
 اب به هفت دفعه بریزد در اوقات شب گناشته که کم کند روز بعد
 زهره از دست بجز عده صاف بدست دیگر از بریزد در
 حصه پنجاه مثقال است انگاه در نهایت احتیاط بجز عده صف
 نماید که احد جرم در آن نماند و این آب ستر است با اگر اثر
 پس از شتر نمون مغزول کلاس برین زشت در معتقد
 با کسوتی با هم دیگر بید و بزنج اشیا نماند از دفع است
 زنده کرده در شیشه جادو در شیشه را با کج (کلمه)

خبرده شده ششم در سیر کین تا اب تر کند، انواع شمره کشته
 از هزار شمره نماید بعد از دفع به دستور معمول یقین نماید یعنی
 کتار یقین بقدر او مؤثر دانسته اند و عطر کتار از ستر مرتبه است که
 هفت مرتبه تریت با القی اشال فتح در طریق پنجم مذکور است **طریق**
چهارم در سحر کین کل حکمت الهیه مضموعه جهت استحکام خود
 کتاب اشتر داشته باشد که کوزه کر که خاک است که بنده
 در ایک پاک کرده هزار مثقال در اب حرام من القوام که در این
 انوار ابقدر نصف کل ضافه نماید تا سه چهار بار مکرر بریم زند
 ابو گو پده پنجه سر کین پنجه اب بعد مثقال خست الجاد پنجه شد
 ل کل خطر حد مثقال مریز منقش کرده بعد مثقال با کتار
 که مؤلف مذکور بهترین اقسام دانسته مریز منقش کتار طعام

خطی خنبا لید پوست شخم مرغ مگس سبک یکت خرد و
 کل کوزه و خرد که ذخیره اکثر اثاثت مرکز بجز تبه سیده خاک
 کوزه کر را با قرقر گاه که پاره و نک سحوق خاکتر عشته با بنیر
 که استعمال اند جهت چمن است **ساروج** لکت خنبا شد و صرغ
 بغایت مستحکم است و مزلف کتاب میل که حاکم ۲۰ لیه بعد حکم تاج
 بنام دانه خیش المده و کج کران الماصغه بچ که سفدرشت و
 استعمال حقیر بهر مرغ که سفد سفید شخم مرغ و کار است
 لریشتر و کار نیز که و بغایت مستحکم است هر نمونه است
 در شد و صرغ حنق قوع انقیات لکت محققه بهفید شخم مرغ
 و کج سخته و باب لریشتر و بد سوز با سفد شخم مرغ بسیار
 و از همه است و بد سوز را یک کتاب بنامه بارزده شخم مرغ

لکنا

سخت ترین اثاثت مخصوصا چون لکت با قرقر سفید گفته پس از هم
 که پاره باشد و بجای سفیدی شخم مرغ در زده ان شیره در جمع خاک
 بدل میشود و در ششم نیز در انتقال غیر شکسته و غیرا که را از انجا در پنج
 و غیرا بر تبه است که بکله صدمه بنان خرد سده موضع دیگر شکسته مکان
 معمولان مگر سز کرد **در دانه شخم مرغ** یعنی پاک هفت خرد که کرد
 و خرد و بهم ساییده در شیشه مصلطین لکت که تله مرتبه مصلطین نمونه
 حاکم کرده بشتر بقدر که نصف شیشه را ممکنه بپارود در شیشه
 با روج الکلیت و تله مرتبه مدوده نمونه بعد از فلج لکت نیز لکت
 و در دیگر لکت کاستر تا کردن پنهان نمونه که در شد و سخته سفید
 زسد بقدر که شیشه روز و زنده و در فلج ناسخ شیشه روز
 سخت لکت را از زنده و بعد از سه روز ان لکت کرده و شیشه را

و این استخفاف مهر خوانند **قسم** که استخفاف بند را سیلاب گوگرد
 سمرات و خج نامتسی برتبه داده از لنگ سستی و اعلا که اثر
 نماید در دفعه مان اکثر القدر مغز آید تا چهار پنج روز
 ثابت گردد **استخفاف** سیلاب و از زده بود که در شش و پنج
 هم بسیند و پنج خود از پنج افاضه آید و بیشتر که مذکور شد
 در روز **استخفاف** سیلاب را با مثل او سخت دیده
 بدستور بهر اوردن **علاج** اصل او در سمر که است که مفعول
 سر او که با سپارند که در و یک که است تا بدو پنج
 سر از شش که حل کرد با مفعول او که که پیشین در مکان
 نمائک دفع کند **زنجار** یک خود بر او سر را با شش یا سف
 در راه سرف و یک با سوتیه بقدر عشره پوسته از طرف

کلیه

من با قبی که شد بی بر چند مختلف شود باز بس که ترکند **قسم**
دیگر که اطفاف م است را نسبت مفعول را بیشتر اندازد
 معده سپار زم بسیند و بعد از اشرانج فطرات سر که سپارند
 چکانند بسستی مثل خیر که در سپار سر او را سپار چه نازک باشد
 در اقب مختلف کند با زید بسود سابق بر که بس نیکو کار
 عمل نماید همه ان زلفار که در **علاج** که عبارت از سر و شش است
 در سستی نامند و یک طریق فح در فصل او ان مذکور شد در
 سواد یک نکته من اصفاح سپار متق کرده در یکی بر سر هم
 جده و بعضی اثر ان که کرد و نکت انما صفة بر مفعول و این
 ان پیشینده و من ایک از سحکم که ده یکت مفعول در ان
 بجز او تا جمع ارضه نژد و هر گاه روز تر خوانند با من که نکت

و کبریت اشغال او بر فلج پشینه در سر که که لطفیه نهفته و بسوز
 کز او عمل نماید تا سوخته گردد **علاج هشتم** : اوق لعین بر بند لاجواق به
 قعر بیا سرب با مصلح کعبه در ظرف خال مین در شور با شرح اوق
 نماید و بستوار سرب در ظرف سفال که داشته با کفچه آهن آن مقدار
 بر هم زند که مثل خاکستر گردد پس در یک کوزه سفال مین کرده
 یکساعت در آتش در سخت آن کند تا سفید گردد پس اگر خوب سفید نگردد
 با بیخ سرکه که کنه بر او پاشیده تا یک هفته گذشت تا لعین
 با بیخ مصلح قلعی سرب کوز را با دانه کوسه نماید و در ظرفی
 کرده در مکان تنگ گذارد تا همه نفع حر گردد و با مصلح در آن کوزه
 کرده و با انور کوسه اغشته کرده در نفع سر که با ویزد و دانه
 خم ا حکم نماید که بخار سر که دفن بخورد و بهر چند بوم آنچه از سطح

علاج

و کبریت اشغال او بر فلج پشینه در سر که که لطفیه نهفته و بسوز
 کز او عمل نماید تا سوخته گردد **علاج هشتم** : اوق لعین بر بند لاجواق به
 قعر بیا سرب با مصلح کعبه در ظرف خال مین در شور با شرح اوق
 نماید و بستوار سرب در ظرف سفال که داشته با کفچه آهن آن مقدار
 بر هم زند که مثل خاکستر گردد پس در یک کوزه سفال مین کرده
 یکساعت در آتش در سخت آن کند تا سفید گردد پس اگر خوب سفید نگردد
 با بیخ سرکه که کنه بر او پاشیده تا یک هفته گذشت تا لعین
 با بیخ مصلح قلعی سرب کوز را با دانه کوسه نماید و در ظرفی
 کرده در مکان تنگ گذارد تا همه نفع حر گردد و با مصلح در آن کوزه
 کرده و با انور کوسه اغشته کرده در نفع سر که با ویزد و دانه
 خم ا حکم نماید که بخار سر که دفن بخورد و بهر چند بوم آنچه از سطح

علاج

برنج پاشند و با نرگ و کفچه نرگ بر هم زند تا سرخ شود در چند
 کشت بیشتر دهند سرخ تر شود و پنج لاله از آن کت سر فرود آورد
 و یک کرده بر هر کتا گذارند و کشت در اطراف تحت آید
 افزودن نبات یکین بشود **عمل عرق اول** این همان کوه بود که در
 نهایت ابرکی باشد بد چند بار با آب یک شست تا بباران
 بل کرد پس با آب صاف غل داده خشک کند و بر بوع او نو
 شد استی بیخ کرده بر مرته با ظرف سفالین پهن نماید
 در مکان نماند دفع نماید تا ده روز زده روز زده یا میل بر
 و قبل کستی کرد **سهم دیگر** که معمول بعضی از این ضاعت است
 صد مثقال براده حله بد استور نه کورشته در فرج مطین
 سر او بر اثر اف و قرانک در او ریزند و نگاه و در آن
 طاهر آورد

طاهر کرد و آن کت ل بچکانه بچوش او فرود نشیند و سقا
 در دو صند نماید با شتر سپار زرم مقطر نماید و پنج مجموع شرب
 مقطر کرده کشت را شد کند تا بر او مسکات فر عفر نماید کت
 نگاه دارند **عمل سیدنی** که معروف در انقش است و نگاه
 در اشکنه نماید ز طبق یک مطین نماید **عمل مراد** که لغت
 مرکب کونیکه بود ماز در او کوبیده در آب صلیب پخت
 تا عرق کرد پس صاف نموده یکت خود زواج و خورد داده روغن
 شکر کن مسر مجموع صغ و پانف افاده نماید بوشنیک
 یک کت در دست بر هم زند سحر که از کثرت بر هم زدن
 سپار غلیظ کرد پس بقدر آب رص کند و صاف نماید
 همه را با ناز بچوش و بعد از آنکه بچهره لیدین رسته صاف نماید

همه روز پنجشنبه از خود لفظ در دفعه انداخته در هیچ شب شنبه در هیچ
 مرد طریق گرفتن لفظ در فضل چهارم از طریق اقرار است
 از جنس زرشه باید که لفظ در وقتها در کلبه کاغذی را بر روی
 آنکه کلبه را بر بخت کرده در شتر بختها را در زرشه که
 همیشه بخشد و بخت هم زرشه در لفظ در وقتها در کلبه کاغذی
 هر چه از این کرده و در وقتها که در غایت هر سه است طرفه دیگر
 پست شغال از او گرفته شده در شغال از اجسیا در کتب مردود است
 در سه در کتب حفا و بنی حکایت در شغال بچشم تاب
 شغال سه در حفا یافته در شغال هم چنان را گرفته در شغال
 صمغ عربی از کبده و فرزند از آب در حین گرفتن در کتب
 او دهند و نیمه او در بله زرشه در آن لفظه نموده مالع کرده

۱۸

در چند با لفظ در کوبیدن او که بهتر است اگر شغال از زعفران
 صاف نموده در آن لفظه نماید رنگش شود **درین دیگر** که در یک
 روز شسته شود و سپاس را کین با همه کند را با عسل حرا گرفتن با
 با چای و صمغ عربی بکوبند و زاج سبکیت خود را در آن خود در آن
 نیل نیم درم با صمغ لظع مالع سازد هر مرد که کم رنگ
 باشد زعفران نیل محمول صاف بقدر عشره نکر از آن لظع سپاس را
مدایسی همزن جوده زاج است **هم زن هر دو روز**
هم زن هر سه صمغ است **انکه** **در روز بارز**
مدایسی که نسبی از کتب حفا و زنجبیل میهند در حین این
 فرار و اصل کرده استعمال نماید و نامر عسل او در گرفتن است
 و با بر سپاس با لفظ در آن باید یک خود را در با خود آن زاج

درد و مثل مجموع صغیر و یا غوطه نماید و دستور مذکور را بعد از دردن
عمل در کف اندک مفرق چهل مثقال زرد زینت مثقال غوره خندان و اگر
 نباشد خندان فکده مثقال است فاده مثقال مجموع لازم که پخته
 شود و با آب بچشد و بسیار بر هم زرد کبک آن کرد و پختن
 صغیر و یا در درخ و اعجاز نماید مثقال عسل کف گرفته بسیار
 عظیم و فاضله نماید قرض بزد و حثت کرده استعمال نماید **عمل**
سک مثل عمل را کت بدوخ اندک سیرا جو دریا در این مذکور
 بطریق را کت به چهل مثقال عسل کف گرفته زینت و در خروج و کت
 شات لخته بجز زرد کند در آن وقت سک سک مذ **عمل**
تار یک قسم است که بول طفل قریب بلوغ را در آن
 سوز و سسته سوزن اصاب چند نخ بر هم بندد که منفذ کرد

المنه

دستور مذکور را که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 او را زرد سینه که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 زجاج که در کف و در اقیاب سرطان آفتاب که در کف و در دستور مذکور
 اقیاب است دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
عمل در کف که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 اینک بر کف بپزند که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 و طیف است که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 رفع کرد پس رنگ سحر که در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور
 مقلد در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور و در کف و در دستور مذکور

و مکاه در آنجا که که غریب از هر جا که در آنجا
 بگشتند و چه را که در هر اوراق ظاهر کرد و با پند
 در آنجا خشتند و از هر جا که برین با پند
 با جمع هر دو از آنجا که در هر جا که در آنجا
 نامه سه ماهه در شیره ضبط نمایند و در وقت
 با تقید عشرت که در شیره که پس از این که
 قطره هر سنگ نین تا وقت که سنگ لا زین
 پس قطره آب صاف بقدر روان شدن در دراز
 باید باید آب یک انگه در روان نماید که
 در آنجا که خاک کرد در خون صورت که
 کرد و لیس آب شکر از جهت طلا به صبر در آن
 داره

و از این اعمال غریبه و آثار عجمه بود که اسرار کهنه است
 ساسان برده است که در آنجا که در آنجا
 دهند تا هر خوب منروج شود در ظرف بریزند و در سر که
 خوب کوشه و از مزاج بافته اند با وجود آب طنج و
 که جود و محروم و در پس از جود انبوه و هم وزن و
 آب بنفشه در روز بر هم زرد و در وقت آب بنفشه
 صاف بود و اجزا در دراز پس شکر و استعمال نماید
 و چشم خوانند بقیه نین باید هر روز شکر بنفشه
 و بعد از محله نین با عسل و سیاه نین چشم
 تا یکبار که بقیه نین و در شکر بنفشه که
 بچشم فرار که که زرد و در اعضا و منیع
 نعال

دستور سابقه که بر پد نهانند بخورد و مقرر در داغ دعوات
 عمل در اولت محوک با هست مخوفه فرج بجز است کل فرج
 بست ز رخ سندان مفید و نهد حسن لبه با سوسیه هودن
 بجمع نبات در ابقوام الله او میرزا فلیق از شک اضافه تا بر قوی
 بست در خوبات **عنا لبه** طری کعبه در باب دوم دستور
 هر که است مندل بفره و در سه اللاح سینه الطیب
 ع ر کبیر و بهادر نایح مگر سینه سده حرکت از ان
 مک و دستور ام نام استعمال آن در در سینه که
 الله ۲۲ فخر در **مفت کچی** که در رگور در ارشته
 عوانه در مندل بفره از مک و اسع لبه مک و دمان
 در صلاح مجرب بعد از اتمام نبات جسم از الله ۲۲

۲۲

عنا لبه در اعمال **عنا لبه** در اعمال **عنا لبه** در اعمال
 تبدل قله از جسم ام مده بعضی بعضی حاصل کوز به
 قضه مخفا بر فله انت نهی طیکبا کوبند و علم ظنات که بان
 دانسته شود کیفیت بر سرخ فلا فرایقه عالیه با مفعولیه
 با فعل غیث و ماث ارد و لنگ ز الیسا کوبند و سینه
 در کعبه معرفت حلال بسیار است از جنبت تصرفات که
 عملی از در قرآن و دعوات خاتم و بخور است لبان خیر
 در دمان و غزایم چندان معرفت افع و ممان مثل لنگ و علم خلات
 که به تصرف خیال بفره سینه لکرا شمش خانیه کوبند و در خارج موقوف
 در لیس علم نعبه است و کعبه معرفت از حوام هر عرصه است و کعبه کرب
 قرآن حکم کرد که از ان قرض غریب در یاب **پوشینه** **عنا لبه**

بعضی

ممکن است که وجود است از عالم تبدیل صورت فرجه است نسبت به سینه
 و از بعضی در بعضی مخرج کرم الطبع در عالم تبدیل صورت فرجه است نسبت به سینه
 ، مریض نیز با بغایت فرجه است سبب المریض در سینه است
 و جابر از بعضی سینه اصلاح علی مرتکبند اما بر چند تقریر شده
 و کونین هم شکر در کونین است در سینه اند و فرجه است که که کونین
 دیده ایم که یقین کونین را از بعضی صورت است نسبت به
 و صفت در بعضی سینه است سبب است در در بعضی سینه است
 و در او احراز در بعضی است سبب است در بعضی سینه است
 یعنی اگر کسی را در او در بعضی سینه است سبب است در بعضی سینه است
 و صحت در بعضی است سبب است در بعضی سینه است
 اما در بعضی سینه است سبب است در بعضی سینه است
 ابر

اگر کسی سینه است سبب است در بعضی سینه است
 مفصل معام خبر است سبب است در بعضی سینه است
 است سبب است در بعضی سینه است
 اگر سینه است سبب است در بعضی سینه است
 حال سبب است در بعضی سینه است
 ملاحظه است سبب است در بعضی سینه است
 که در بدن بعضی سبب است در بعضی سینه است
 و افعال مشکله است سبب است در بعضی سینه است
 و ذراته اگر ان سبب است در بعضی سینه است
 که اسرار عینه است سبب است در بعضی سینه است
 و احاطه بر جمیع امکان است سبب است در بعضی سینه است

بود هر ایند رهنی بود که اصد صواعق بر فرخ صلق مرید و اگر سائل از اینها
 غیر علم عالم باشد بدین طبلان خواهد بود بلکه شکر عظیم
 مشایخ اعیان مخصوصه است از صاحب فرخ فن تکرار عدد در وقت
 عارف اینک به بعضی است عدم اطلاع بر لغت در کتاب فیه الم
 بکته بزرگه سبب است که اکثر اعیان اهل صناعت طلب در بعضی
 توان ضرورت نشود تا پسر بعضی از او تیه با عال مخصوصه جسم الوجود
 ممکن است چون در طبعی تالیف **کشف الیقین** ملاحظه اکثر رس معتبره
 فن شده و بعضی از او تیه در بطریق اهل این فن شده بنا بر عیبه
 مکان در پان صول کینه و آلهت مخصوصه اهل این فن کشته
 تا خوان عالم امکان بدون تحصیل کتب معتده علم بر اصول و عقاید
 این کرده حاصل کرد و اگر کتاب عام ضرایب باشند تحصیل
 شایسته

ان کنند از مطالعه این مجوعه توند مدعی الف و کراف از روی
 بفریب هر که از زبان طب لیس سر یا به معیت خود در
 سوخت در این طریق ششمن است اینج حل و لته عقد و خانه
ملا اول در بیان ملاحظه این فرقه و بعضی اصطلاحات این
ملا هتم در قواعد تقیید و تضعیف و تکلیف من است **کتاب**
 در بیان اهل صناعت مخصوصه اهل صناعت **ملا چهارم** در قواعد
 گرفتن بعضی از آنها و تخمین و تبصیر سایرند پرات **ملا پنجم**
 در بیان بعضی از خواص فلذات و اصطلاح این آنچه این مکتب
عقد اول در قواعد قریبه **عقد ثانی** در قواعد ششم **عقد ثانی** در قواعد
 مردارید و مشغول در اعمال غریبه **عقد ثانی** در خط طرز روز **ملا اول**
 در بیان بعضی از اصطلاحات صناعت **عقد هفتم** عبارت از فرود

دگر مانند رنگی به از قضا است او را بزرگویند عبادت آزادی
 دنیا که کشیده شد گناهیست از دست بعضی است
 عطا از آن آمده اند نخواستند که عبادت از آن است
 و عبادت گناهیست از آن بزرگویند بزرگویند
 یعنی است که حاصل برین باشد و اسکنایه از آن است
 سرب است از سابع مراد است عقاب زشت است
 علم از غایت بودی گبریت است اصلاح اصلاح عبادت است
 ملت همه با وضعی و شاد و شوره و دره و شاد است **دند را اصلاح**
 عبادت از شاد است که با سخی نموده در افای کنی دارند و اجرا
 بعضی او معهود کرده بر اطراف طرف نشیند **ارض** عبادت از
 ده گبریت که سخی و بقعه و توبه و غیب **احمال** بر او چاره

کسانند

مور است گناهیست سرب است
عقد عجم در قواعد تقطیر و بقعه و شمال آن **اصول** عبادت است
 در اخراج مایه لطیفه اشیا و بقعه آن را اعم از آنکه بر عطف
 آن است که ایشم بقعه سخی است یک طرف آن در طرف است
 که از آن در طرف یک در طرف خلاصه که طرف است
 خلاصه طرف شده با صاف در ایشم بقعه که طرف است
 لاد استور فرج است پس آن است که افرار است و بقعه از آن است
 اینست بران مملوری است استقام نموده بر کمال بقعه است
 و لیکن از اجتناب بکسر حکمت برده شده و منافه بقعه است که بر طرف
 فرج که فایح لکاستم از بقعه بر سه و فرج را با یکدیگر است
 نمودن استن از فرج است چنانکه فرج را در وقت است

نصف لایه و در تحت یک تمش افروزه درین صورت اگر قوس مطمین
 نباشد مضمون خواهد بود یک تمش در مانند کل حرکت شش
 قوس اند در شرط تقطیر ان است که پیشتر فرج ازین
 کمتر از نصف قوس فیه در وقت ان باشد و شش افروزه کند بود
 بلکه در تمام که در طوبت کتبی که قوس با بگذا اندوه باشد مع کوه
 در شش افروزه تا به راه بود و بیخ حکم نموده تا به راه افروزه که در شش
 باشد بگذارد از شش معطر نشکند و عدت ان شش تقطیر نیست که فرج تا
 ان تمام شده باشد در تقطیر بیاعت سوره باید که با این
 سوره که از یازده اربع فرج باشد و شش ان در غایت شرط است
 که بجا بوسیدن ازند بجه باید که فرج بر دست کمر باشد که هرگاه سوره
 بچوبشیدن کند از سه کسره توان در وقت بعد از دفع

۹۰

چوبشیدن که شش طرفین فرج بکوسیدن در وقت غایب که کند
 طریقه بعد از شش از ان ذواتی فحش است اگر کبر و سوا
 باشد باید بفتح اعلیٰ تا در لب فتح اسفل باشد و در شش در این
 باید نموده و اگر در شش تقطیر کند هر چه در شش بگذرد باشد بهتر
 در در حکم و بان ان بدل جدید باید کرد و باید که در در شش
 فیه و سه روز در فرس طبع بکشد تا شش منفرط است شش
 قال بلک زوایه سبب تقطیر و عفت شش در شش
 که در شش طوطی مرآت است که در شش که در شش
 و که در شش اطراف سوره که در شش که در شش
 شرط و اسامی اطراف شش مرآت که در شش
 سوره است در بعد از شش که در شش و در شش

ناموس نبود او کرد و جمع اهل این فن بخدشان و اگر کرده اند و این
 سر بر دست خنجر طبع بران مهر نموده و چه ان طاهر است در غیر این
 اگر بوضع و جودش و شکر زنده است و استقامت کباب بر سر و شدن که باو
 فرج و صبر است و نیز در کار برادان دشمنان نیز و شرط و کیم
 در سخن از این است و اگر سخت صرف انفسط و اعلا حرد طری بنده است
 چنانکه سخن از ان کجا است معروضه تنویه ضمیر از ان عبارت است
 سخن است و هرگز نیز که بنده پیاده است ان بکر نصیب نماند و اجنبی
 بطبعه از تقیه جدا کرد و طبعه قدر ان سراج و طبع نماند مندر حدت حرف
 و ضمیر از ان عبارت از ان تقیه است که در سخن از من و تقیه بهایی
 مخصوصه فرج تنویه را بکسر حکمت که فرجه در فاکس کرم که اندر و جود
 سخن نماند و طبع ان تبرج زاید کرده و در شرط ان است عبارت است از
 ۵۱۰

در در صفت خود که قوی تنویه در شورش و ضمیر از ان مثال در جمع آن
 مراعات به تنویه یکد نصیب زنده است و عبارت است از تنویه بر خرد
 در کیم بر سر نماند موم که از او بر روی صفت تقیه فطرت تنویه که در شرط
 که از ان تنویه در سخن است و نیز در سخن است و عبارت است از تنویه
 جمله بنده بر صفت در سخن تقیه یا در سخن که از ان است و سخن در شرط
 در ان خدش حکم سر است به بعضی معنی بنده از ان خدش در تنویه
 قمر بعضی تقیه بجز جمله است طبعه عبارت است از رسیدن به
 چه هر دو ان بنده است و جمله طبعه صورت به زبانت نماند سلو
 نماند و با به سر بنده و ان فاروق سخن که گوید که تقیه عبارت است از
 در فضال جمله و ان ضد صورت به بیوت و جمله است اما به بیوت
 و بیوت صورت به زبانت طبعه تقیه عبارت است از فین جمله در زنده مثال

آن در شرط است که در معنی بعضی بجزی باشد که اطراف ظرف تعیین نماید
 از شرط حاصل این گردد و باید بعد از هر هفته تجدید و نیز مانند و نهایت آن
 تا حاصل هر وقت و باید یک روز قبل از آن ظرف معین صافه او را در آن
 تا جاه گرم شود و روز مکه کلاف بگذارد و در دو جا نزدیک یکدیگر است
 در آن سه مرتبه بار آورده که تغییر نماید و در فعل بجا دیگر کند تا
 بگذارد و شود و طریقه هر کاری یکی نیست که بعضی محمول گردد و
 صاحب مصلحت و اگر مجربین ذکر کرده اند باید افراد کثیر را در دهان
 این بخورد و از آبهای مخصوص هر یک از آنها استفاده کرد
 تا بقوام عمل خفیه شود و بر روی گستره شبانه روز که هرگز کمتر نباید
 باید سعی کرد و با همچون کش نقره برهنه هر چند خاک شود از آن
 بران ریخت تا ربع آخر از آن تصفیه شود و در سینه و حتی خشک شود
 بخار نماید

مشرفا رفته و در دست غیر مصلح است که همان شیر انبه سرد و در جابه
 لغضن جهر روز که از رو به از هر هفته و نیم تغییر و نیز در مکه کلاف
 مهران است که محمد شرف و در جابه مشهوره که مکه کلاف در ولایت
 اجزا خود است بل اینکته اوقات است که در روز آورده
 که از آن که تحت یک علامت را آنها داشته بود در این مکه کلاف
 تا آشنا کردن آن پنهان بود همان در باشته باید در این مکه کلاف
 و هرگاه حکمت را پند بر آن پاشند و در یک نفر و آب است که
 و یک علاج انبه از آن و غیر آن با این یک صفت که مکه کلاف
 و میل هر دو یک است و این نیز در وقت یک فعل است و در هر
 با آب است از سران یک علاج که در هر دو مکه کلاف است که در این
 انبه بر نه دو جان انبه را همه در زمانه مکه کلاف فروع با آب است

دم الاخرين پوت پيدايخ نوبه باسد که بول اطفال کير و تمام باسد
 و بعد از آن در شسته بطن و امتالي آن کرده تا شسته مغز و در پير
 که از ريد حاصل شده و در کمال دوشه کوب کرده پس با قوت شسته امتالي
 او را در فوج روح مطلق کرده با آب گرم کوبه شسته در ايش گذارند
 و در وقت خواب در جسد او چندان دهند که زانکه و شسته و شستن
 در وقت خواب با اوله و برکت خست عاقله و السوس بند باسد که شسته
 آن از چه خواهد در عقيق تو پسته با نقش نيشته و بعد از ختم زمانه
 در ايش نرمي گذارند تا خوت گرم شود پس سرد کرده پسته عطارد
 آنچه نقش کرده باشند و بکرا پندسکه در عقيق است و چو عاقله عاقله
 او را در مات نزشن هر شکر شبنامه روزي بگذارند تا نرم شود

و بگفته بيزي هر صد و پنجاه شتاب نيز نشت شتاب نيم زکار هر در

با هم زنند افند تا که بوم و اکثر تا چند روز بايد در طرفه اگر نند و اگر
 بخرج خواهند استخوان را دره روز در شسته بکشد تا با نرم شود پس
 پر دن او درده شسته روزي شکر لاک بگذارند و اگر لاجورد اي خواهند
 با هزاره بوم هر روز در اضافت بکشد که روز و در مطيب بند
 هر روز چهار متقال زرد چوبه اضافه تا بند چهل روز در شسته و هم
 استخوان را پاستخ فنج ناشن عك بکشد و عاقله
 کعبه در مجاهات است عاقله نيز بکشد در رنگ فرغ از کعبه
 ماز در عاقله در اسس و سر شرد و در اصلاح کعبه زمان او
 مکل و است براده م در اماره بکشد با سد و اس
 با رص رص عاقله سرد است در روه که ارده و صم بکشد
 رسه بقدره شکر اسس اصام کعبه کعبه ارده بکشد

بسیار کتک خوردند و بنشینند و در صاف از جبهه او درشت
 روز و در وقت که بهم رسد بسوی لطیف در وضع و با جمع همه است
 کند عجز اینج که نه آن است این را در وقت که در طاعت
 با دیگر گفته است طاعت به شعله است پس از آنکه کردید
 قدر حاج کرده گذشت است بهم رسد در آن روزی که بر آن
 است به است بعد از هر که باز دیگر است بگرد و در هر است
 تمام شد آن است صحت روز نشسته در دم شهر حاکم است

در واحد انفرادی له لایحه الی الی الی

سلسله در روز است که هر است

در این مضمون در هر است که هر است

۷۱

۲۲۲

1574